

La vinya de l'enyor.

Un relat de: [Rita O'Neal](#)

PRIMAVERA

Miro pel retrovisor de la vida
i veig un front ple de solcs
i un coixí ple de llàgrimes.

I aquells borrim, s,
encara endormiscats,
que esclataven de vida.

M'enlluernava aquell fil de llum,
entre les vergues
animós,
escampant l'alegria
entre els pàmpols més tendres,
aquells que encara eren de vellut blanc.

M'amarava l'olor
dolça i delicada
dels pàmpols acabats d'esporgar
i que servien de catifa
als peus cansats.

ESTIU

Miro pel retrovisor de la vida
i veig els solcs
i les llàgrimes
escampats per la vinya.

Vinya i estiu,
van ser esclat de vida.
Quan els ceps es vestien de gala,
amb braçalets de circells,
i verdes arracades,
era el temps de vigilar el temps
i mirar enlaire.

Que plogui, que no faci sol
que faci sol, però que no plogui.

Perseguia els núvols
amb boires grogues i blaves,
el sobre i el sulfat,
que em coïen els ulls.

TARDOR

Miro pel retrovisor de la vida.

S'ha asserenat el front
i s'han eixugat les llàgrimes.

El raïm sucós
esperava
que pugés el grau.

L'estiu es ponía
a remolc de la verema.
Només restava la suor
i el dolor d'esquena.

M'ofenia l'olor àcida,
dolça i amargant
de la vinya,
que acaronava el soroll
de les tisores espetegant,
i les taques del most
que es fonien
amb les mans
enganxoses i negres.

HIVERN

Miro pel retrovisor de la vida
i s'hi reflecteix un front
que enyora les llàgrimes.

M'acompanyava la flaire de la vinya,
del vent, del fred,
i del foc fet
amb les primeres
vergues podades,
del pa torrat
i la carn a la brasa.
I l'esclat gola avall
del vi novell.
I veig aquells ceps, calbs i savis,
solcats per el pas del temps,
la història i la vida.

Les durícies sota els dits.

Els talls destres
de les tisores i el xerrac
donen forma a una altra vida.

Una vida nova.